

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a dr. V. I. ( ) ügyvéd által képviselt ROYALSEKT Pezsgő-, Bor-, Üdítőital-gyártó Szövetkezeti Pincészet Zrt. (6070 Izsák, Agárdy telep) felperesnek, a dr. Bak László bírósági képviseleti irodavezető által képviselt Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány u. 5., hivatkozási szám: Vj/33-33/2013) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

Ítéletet

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy az illetékügyi hatóság külön felhívására az állam javára fizessen meg 900.000,- (azaz Kilencszázezer)forint illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül fizessen meg alperesnek 200.000- (Kétszázezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet ennél a bíróságnál, de a Fővárosi Törvényszéknek címezve kell írásban három példányban benyújtani.

I n d o k o l á s

Felperesi Zrt.-t 2008. április 22-én alapították, az Izsák-Agárdy 2009. Befektető Kft. 2009. áprilisában többségi tulajdont szerzett felperesi Zrt-ben és 2011. december 16-ától egyedüli 100 %-os tulajdonos lett. Felperes tevékenységi körébe tartozik üdítő- és energiaital-gyártás, valamint bor- és pezsgőkészítés. Felperes 2008. augusztusában került felszámolás alá, ezért az adóraktári engedéllyel nem rendelkező HELIBOR Kft. vette át a Szovjetszkoje Igrisztoje pezsgők forgalmazását, majd 2009. tavaszától a gyártás is felpereshez került, a felperes a Szent István márkájú pezsgőt is gyártja.

A Gazdasági Versenyhivatal 2013. április 12-én kelt Vj/33/2013. sz. végzésével felperes ellen vizsgálatot indított a 2010. január 1. és 2013. április 13-ai közötti időszakra, annak vizsgálatára, hogy felperes megsértette-e a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 6. § (1) bekezdés b) pontja bc) és bd) alpontjaiban foglalt tényállás megvalósításával az Fttv. 3. § (1) bekezdésében előírt tilalmat, amikor a Szovjetszkoje Igrisztoje elnevezésű pezsgőcsalád névszerúsítésére vonatkozó kereskedelmi kommunikációban azt az üzenetet közvetítette a fogyasztók felé, hogy a Szovjetszkoje

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
16.K.30.566/2014/13.

Igrisztoje pezsgők orosz termékek, illetve orosz jellegű termékek, illetve a termékek előállítása tekintetében orosz pezsgőgyártási technológiával készülnek. A GVH 2013. november 14-én kelt Vj/33-20/2013. sz. végzésével kiterjesztette a vizsgálatot arra, hogy felperes az ügyindító végzésben jelölt magatartásával megsértette-e az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről szóló 2008. évi XLVI. törvény (a továbbiakban: Éltv.) 10. § (2) bekezdésének a) pontjában előírt tilalmat.

A vizsgálat eredményeképpen az eljáró Versenytanács 2013. december 20-án kelt Vj/033-33/2013. számú határozatával megállapította, hogy felperes a 2010. december és 2013. március 31. között az általa megjelentetett televíziós reklámokban a Centrál Drinks Kft. akciós újságában a CBA-HANSA akciós újságban, a Penomit Zrt. akciós újságában, F1 Magazinban, a Mikulás-Rally újságban, az Alföldi Régió Naplóban, a Gusto Magazinban, a Trade Magazin 2012. decemberi számában megjelent 3. sz. hirdetésben, valamint a www.index.hu oldalon megjelent PR cikkben, az általa közzétett kültéri kommunikációs eszközökről (óriás plakátokon, járműreklámokon és city light plakátokon) a szórólapot leszámítva valamennyi rendezvényen használt kommunikációs eszközön és a felperes Facebook oldalán közzétett kommunikációval, valamint a www.oroszpezsgo.hu honlap elnevezés használata révén a fogyasztókkal szemben tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott azáltal, hogy az érintett kereskedelmi kommunikációk a felperes által gyártott és forgalmazott Szovjetszkoje Igrisztoje pezsgők eredetére vonatkozóan valótlanul azt az üzenetet közvetítették a fogyasztóknak, hogy azok orosz termékek. A jogsértés megállapítása mellett a Versenytanács megtiltotta felperesnek azt, hogy a kereskedelmi kommunikációban az általa gyártott és forgalmazott Szovjetszkoje Igrisztoje pezsgők eredetére vonatkozóan azt az üzenetet közvetítse a fogyasztóknak, hogy azok orosz termékek. Az alperesi határozattal egybefoglalt végzésben ugyanakkor a felperes 2011. december 16. és 31. között látható city screen kommunikációs eszközön közzétett reklámjával, valamint a www.royalsekt.hu, www.oroszpezsgo.hu és a www.szovjetszkojeigrisztoje.hu honlapokon megjelent tájékoztatásaival a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat vizsgálat eredményeként az eljárás megszüntette. A kereskedelmi kommunikáció azon vizsgálatát folytatták le ezen megszüntetett eljárási részben, amikor vizsgálták a fogyasztóknak a Szovjetszkoje Igrisztoje száraz, extra száraz és édes pezsgőtermékekhez tartozóan azt, hogy a Szovjetszkoje Igrisztoje e típusai a orosz pezsgőgyártási technológiával készülnek.

A határozat indokolásában a Szovjetszkoje Igrisztoje pezsgőcsaládhoz tartozó feltárt információkat rögzítette, a pezsgőcsalád termékeit felsorolta, és megállapította, hogy a vizsgált termékekkel kapcsolatban felperes két bejegyzett védjeggel is rendelkezik, egy ábrás és egy szóösszetételre vonatkozó védjeggel. Felperes 2011. március 24-én jelentette be a szóösszetételre vonatkozó 206179 lajstromszámú védjegyét, az árjegyzékben az a megnevezés található: orosz technológia alapján gyártott pezsgők, orosz technológia alapján gyártott pezsgőkkel kapcsolatos szállítás; a pezsgők csomagolása és raktározása. A címkén lévő ábrára is védjegyet jelentett be.

A Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelősége 2012. április 3-án kelt I-0-001-00186-004/2012. számú határozatában a fogyasztóvédelmi rendelkezések megsértésének hiányát állapította meg a felperesi vizsgálat eredményeként és a határozat rögzíti, hogy a felperes által alkalmazott Szovjetszkoje Igrisztoje pezsgő cirill betűs termék megjelölést és megnevezést felperes jogszerűen használja, a termék magyar nyelvű megnevezési típusát és termelő vállalkozás

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
16.K.30.566/2014/13.

nevét feltünteti és azt, hogy a Szovjetszkoje Igrisztoje pezsgők az orosz pezsgők esetében használatos technológiai eljárás alapján készülnek. A határozat megállapítása szerint a termék megnevezése, címkéje nem alkalmas arra, hogy a fogyasztót a termék származási helye tekintetében megtévevessze. A határozat tartalmazta még, hogy pezsgők esetében annak, hogy milyen technológiai eljárás alapján készült a termék, nincs jelentősége, mivel nem ez az információ alapján dönt a fogyasztó annak megvásárlása mellett. A Szovjetszkoje Igrisztoje egyik tagján feltüntetett spumante felírat nem alkalmas arra, hogy a fogyasztót megtévevessze a megvásárolni kívánt termék tulajdonságát illetően. Ezen határozatot követően a Bács-kiskun Megyei Kormányhivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelősége 2013. április 9-én kelt I-0-001/00545-0002/2013. számú határozatával a korábbi I-0-001-00186-0004/2012. számú határozatát visszavonta, mert az jogszabályt sértett, arra figyelemmel, hogy nem rendelkezett a határozat hozója a határozat meghozatalára hatáskörrel, a termék népszerűsítésére alkalmazott kereskedelmi kommunikáció kiterjedtsége miatt. Megállapították még, hogy a vizsgálat során nem került feltárásra a perbeli versenyfelügyeleti eljárásban vizsgált kommunikációs eszközök.

Alperes határozatában a pezsgőgyártási technológiára vonatkozó megállapításokat rögzítette, valamint a vizsgált kereskedelmi gyakorlatra vonatkozóan megállapította, hogy felperes 2010. január 1. és 2013. április 13. közötti időszakban a Szovjetszkoje Igrisztoje pezsgőcsalád népszerűsítésére felhasználta a kommunikációs eszközök közül a televíziós reklámot, a nyomtatott termékeket, havilapokat, folyóiratokat, kültéri kommunikációs eszközöket, óriás plakát, city screen járműreklám, PR cikkeket, rendezvényeken használt reklámeszközöket, ezek között molinóról AP háromszög alakú ponyva, szórólap, papírsapka, kártyanaptár, pezsgőpult, illetve saját honlapját és Facebook oldalát.

Az alperes a kereskedelmi kommunikációk összehatasát vizsgálta. Táblázatba foglalta, hogy milyen kommunikációs eszközökön végzett felperesi népszerűsítő tevékenység milyen fogyasztóknak szóló üzenetet tartalmazott. A különböző eszközök esetében megjelent az orosz jelleg megjelenítése, orosz pezsgőgyártási technológia alkalmazására történő konkrét utalás vagy erre vonatkozó szlogen, és volt olyan, ahol csupán a termék megjelenítést tartalmazó eszközökre vonatkozó információk kerültek közvetítésre. A Szovjetszkoje Igrisztoje pezsgőcsaládot a magyarországi Izsáki Pincészetben állítják elő, magyar alapanyagokból a feltárt tényállás szerint. A felperes maga is előadta, hogy Szovjetszkoje Igrisztoje pezsgő soha nem volt orosz, vagy szovjet importtermék. Felperes előadása szerint a felperesi üzemben alkalmazott pezsgőgyártási technológia a tartályos pezsgőgyártási technológiának, azaz a tankpezsgő készítés jellemzőinek felel meg, Méthode Charmat. Ugyanakkor felperesi hivatkozás szerint a volt Szovjetunió, illetve Oroszország mai területén is többféle módszerrel állítanak elő pezsgőt, ezek között szerepel a felperesi technológia is.

Alperes határozatának indokolásában részletesen rögzítette a felperes eljárás során kifejtett álláspontját, majd az előzetesen álláspont kézhezvételét követő hivatkozásait és ezekben olyan kimentésre okot adó tény, körülményt nem talált, amely a határozatban megállapított jogsértés megállapítását hiányát eredményezhette volna.

Az eljáró Versenytanács álláspontja szerint a Szovjetszkoje Igrisztoje pezsgők orosz/szovjet pezsgőgyártási technológiával készülése rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem állapítható

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
16.K.30.566/2014/13.

meg egyértelműen az sem, hogy egyáltalán erről a gyártási technológiáról lehet szó. Ugyanakkor a pezsgőgyártási szakmán belül sines tisztázva a gyártási technológiák elhatárolása, nincs kialakult egységesen elfogadott álláspont. Erre figyelemmel a Versenytanács az eljárást a Ket. 31. § (1) bekezdés i) pontja alapján megszüntette abban a vonatkozásban, hogy a felperes a 2011. december 16. és 31. között látható city screen kommunikációs eszközön közzétett reklámjaival, valamint a www.royalsekt.hu, www.oroszpezsgo.hu és a www.szovjetszkojeigrisztoje.hu honlapokon megjelent tájékoztatásaival a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott azáltal, hogy a kereskedelmi kommunikációk a fogyasztóknak a Szovjetszkoje Igrisztoje száraz, extra száraz, és édes pezsgő termékek esetén valótlanul azt az üzenetet közvetítették, hogy a Szovjetszkoje Igrisztoje e típusú orosz pezsgőgyártási technológiával készülnek. Ugyanakkor a vizsgált állítások, a kommunikációk fogyasztók által észlelt üzenetei és azok alkalmassága az ügyleti döntés befolyásolására a határozatban részletesen indokoltak szerint a határozatban jogsértés megállapítását eredményezték. A jogsértés eredményeként a Tpv. 77. § és 78. §-ára történő jogszabályi hivatkozással bírság megfizetésére kötelezték, amelyre vonatkozó döntését a határozatban a Versenytanács ténymegállapítás és jogszabályhelyre történő hivatkozással is indokolta.

A fenti határozattal szemben felperes a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz alperesen keresztül 2014. február 19-én érkezett keresetlevelet nyújtott be. Keresetében kérte az alperesi határozat bírósági felülvizsgálatát, ennek során elsődlegesen jogsértés hiányában a határozat megváltoztatását és a bírság kiszabásának mellőzését. Másodlagosan kérte a határozat hatályon kívül helyezését. Álláspontja szerint az alperesi határozat jogszabálysértő, mert a határozat által hivatkozott jogszabályhelyekben foglalt tilalmat felperes magatartásával, illetve tevékenységével nem sértette meg. A felperesi tevékenység nem ütközik az alperesi határozat által felhívott jogszabályokba foglalt tényállásokba. A felperesi reklámtevékenység önkényes és koncepciók értelmezése vezethet csak oda, hogy azt a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatnak feltételezték. Az az alperesi határozatban tett megállapítás, hogy a felperes a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított a Szovjetszkoje Igrisztoje pezsgő kapcsán adott egyes tájékoztatásaival téves és alaptalan. A felperesi reklámok üzenete jogszerű, és az alperes által kifogásolt tájékoztatások nem alkalmasok részben sem a fogyasztók megtévesztésére. A reklámokban foglalt tájékoztatások a fogyasztói döntést megalapozó lényeges információkat valóság-hű módon tartalmazza. A reklámok célközönsége az átlagfogyasztók, akik jellemzően ésszerűen jól informáltak, körültekintőek és figyelmes fogyasztók, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel járnak el. Nem vitás, hogy a termék közel 40 éve állandó jelleggel van jelen a hazai piacon és mindig is magyar termék volt. Önmagában a termék orosz elnevezése még nem alapozza meg a jogsértést. Az alperes nem megfelelően tárta fel az ügyben az irányadó tényállást, szubjektív és egyoldalú értelmezését adta a reklámszlogeneknek. Felperes vitatja azt az alperesi állítást, hogy a reklámszövegek és a reklámozás kommunikációs gyakorlatának az a releváns értelmezése, amelyet az alperesi határozat megállapított. Álláspontja szerint a felperesi tevékenység nem ütközik az Fttv. 6. § (1) bekezdés bc) alpontjában előírt és az Éltv. 10. § (2) bekezdés a) pontjában írt tényállásokban meghatározott tilalmakba, továbbá a bírság kiszabása és összegének meghatározása sérti a Tpv. 78. §(1) és (3) bekezdéseiben foglaltakat.

Az alperesi hivatkozás, valamint az alperesi határozat 190-192. pontjaiban foglalt állítások alaptalanok, önmagában a pezsgőhöz tartozó licencia megléte vagy annak hiánya nem teszi

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
16.K.30.566/2014/13.

szükségtelenné a kereskedelmi kommunikáció versenyjogi szempontból analóg értelmezését. A perben az a kérdés, hogy a perbeli termék származása tekintetében megtévesztőnek tekinthető-e annak reklámja. Más termékek reklámaiban szereplőkre történő hivatkozással álláspontja szerint egyértelműen igazolható, hogy a felperes a többi piaci szereplőtől eltérő magatartást nem tanúsított, nem jogsértő a fogyasztó felé történő kommunikációja, ezenkívül a 15.000.000,- Ft bírság, mint jogkövetkezmény megállapítása felperes terhére nemcsak jogalapjával, hanem összszerszerűségében is eltűzött. A bírság összege a Tpv. 76. § (3) bekezdésével nincs összhangban, a jogsérelem súlya nem indokolja ezen kirívóan magas összegű bírság alkalmazását, így az alperesi állítások esetleges helytállósága esetén is eltűzött és jogsértő. Kiemelte, hogy az alperesnek a felperesi kereskedelmi kommunikációra vonatkozó értékelése az okból is jogsértő, mert az alperes által feltételezett fogyasztói kör, amelyet a kommunikáció megtéveszthetett volna, nem létezett, a keresetében kérte ennek megfelelően a határozat hatályon kívül helyezését és perköltséget igényelt.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, határozataiban foglaltak fenntartásával és perköltséget igényelt. Álláspontja szerint a határozat részletesen tartalmazza a megállapított tényállást, amelynek során a tényállás tisztázási kötelezettségét teljesítette, a határozat részletesen rögzíti, hogy mely kommunikációk esetében, mely okból tartotta a kommunikáció tartalmát az alperes jogsértőnek. A bíróságra vonatkozóan is a döntését annak jogalapja és összszerszerűségére kiterjedően indokolta. Hivatkozott arra, hogy a Bács-kiskun Megyei Kormányhivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelőségének eljárása nem része az alperesi eljárásnak, így az abban történt felperesi előadások ez okból sem lehettek volna figyelembe vehetők. Fenntartotta a határozatában foglalt megállapításokat az idegen nyelvű elnevezés, az orosz címer, a pezsgők cárja szlogen és a moszkvai épület képének feltüntetésével, álláspontja szerint a cirill betűk használata és a kereskedelmi kommunikáció összessége sugallta azt a fogyasztók felé, hogy orosz termékről van szó. A kiszabott versenyfelügyeleti bírság nem tekinthető eltűzottnak a bírság kiszabása során figyelembe vette az enyhítő és súlyosító körülményeket, amelyről határozatában számot adott, így az nemcsak jogalapjában, hanem összszerszerűségében is megalapozott volt.

Felperes keresete nem alapos.

A fenti tényállást a bíróság a peres felek nyilatkozatai, az alperesi közigazgatási iratok és a felek által csatolt okiratok alapján állapította meg.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 109.§ (1) bekezdése alapján az ügyfél, illetve a kifejezetten rá vonatkozó rendelkezés tekintetében az eljárás egyéb résztvevője a hatóság jogerős határozatának felülvizsgálatát a határozat közlésétől számított 30 napon belül jogszabálysértésre hivatkozással kérheti a közigazgatási ügyekben eljáró illetékes bíróságtól a határozatot hozó hatóság elleni kereset indításával.

A bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 339/A. §-a alapján a közigazgatási határozatot jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
16.K.30.566/2014/13.

Pp. 339/B. §-a szerint a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

A következetes bírói gyakorlat szerint az ügyfél, illetőleg a törvényes érdekeiben sérelmet szenvedett fél jogszabálysértésre hivatkozva kérheti az közigazgatási ügy érdemében hozott határozat bírósági felülvizsgálatát. Keresetében a fél anyagi és eljárási jogszabálysértésre hivatkozhat és arra, hogy a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezték. Eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye a határozat hatályon kívül helyezésének, ha az eljárási jogszabálysértés jelentős, a döntés érdemére is kihat, és a bírósági eljárásban nem orvosolható.

A bíróság az alperes határozatát a Tpvt 83.§. - 84.§. és Pp. 324 § (2) bekezdés a pontja alapján a kereset és az ellenkérelem által meghatározottak szerint vizsgálta felül.

Alperesnek a Ket. 50.§-a alapján a tényállás tisztázási kötelezettsége áll fenn, amely tényállás tisztázási kötelezettség keretében a szükséges és elégséges körben a megállapított tényállást határozatában rögzítette. A Szovjetszkoje Igrisztoje pezsgőcsaládra vonatkozó információk mellett a pezsgőgyártási technológiákat is ismertette és a V. pont alatt a vizsgált kereskedelmi gyakorlatra a kommunikációs eszközökön megjelent vizsgálat szempontjából releváns fogyasztóknak szóló üzeneteket táblázatos formában is rögzítette. Ezen megállapítást a rendelkezésre álló adatok alátámasztották, a televíziós reklámokban az orosz jelleg megjelenítése képi hatásokkal és szlogenekkel megtörtént, emellett ugyancsak a Centrál Drinks Kft. akciós újság, CBA akciós újságban, és más egyéb akciós újságokban, valamint PR cikkben. A METRO Borkatalógus, Trade Magazinban megjelent termékmegjelenítést tartalmazott a reklám más hozzácsatolt információkat nem. Óriásplakátokon a Molinóról, Roll-up háromszög alakú ponyva, papírsapka, kártyanaptár, pezsgős pulton és a Facebook kommunikációjában felperesnek ugyancsak az orosz jelleg megjelenítése valósult meg, míg az orosz pezsgőgyártási technológia alkalmazására konkrét utalás történt, vagy erre vonatkozó szlogen jelent meg a city screen, mely szerint minőségi pezsgő eredeti licenc alapján és a www.royalsekt.hu, valamint www.szovjetszkojeigrisztoje.hu, www.oroszpezsgo.hu honlapokon. Az alperes a felperes által rendelkezésre bocsátott adatokkal egyezően megállapította, hogy ezen kommunikációval szemben a Szovjetszkoje Igrisztoje pezsgőcsaládot a magyarországi Izsáki Pincészetben állítják elő, magyar alapanyagokból és felperes azt adta elő, hogy soha nem volt orosz, vagy szovjet import termék. Felperes előadását rögzítette határozatában a körben is, hogy a Szovjetszkoje Igrisztoje történetéhez tartozik, hogy korábban Magyarországon kapható, széles vásárlói réteg számára elérhető orosz pezsgő, sem importból behozott pezsgő volt, hanem szovjet-magyar érdekszféra eredményeként, már eredetileg is Magyarországon készült. A Hosszúhegyi Állami Gazdaság 1975-ben kezdett el pezsgőt készíteni. Ezek nagy része is orosz típusú tankpezsgőként került mind a hazai, mind az export piacra. Azonos egynyelvű, csak orosz feliratos címkékkal. Hivatkozott arra felperes, hogy ha ez a termék valóban Szovjetunióban készült volna, akkor a széles tömegek számára nem lett volna elérhető. Létezett Szovjetunióból importált klasszikus palackos érlelésű pezsgő is Szovjetszkoje Sampanszkoje néven, ami valóban Szovjetunióból származott, azonban ára miatt nem volt hozzáférhető egy

átlagfogyasztó számára. A Szovjetszkoje Igrisztoje pezsgő már 1975-től kezdve Magyarországon készült. Felperes előadta, hogy vásárlók többsége semmilyen hasonlóságot nem vett felfedezni a korábban szovjet importnak hitt, azonban már akkor is a Hosszúhegyi Állami Gazdaságban készült pezsgő, és az Izsáki Pezsgőüzemben a mai napig gyártott pezsgők között, ennek az a magyarázata, hogy az Izsáki Pezsgőüzemben a technológia fejlődés nem állt meg az 1980-as évek szintjén, hanem a korrallal együtt fejlődött, így a ma készülő orosz pezsgő a korábbi olcsó termékekhez képest jóval magasabb minőségi követelmények szerint készül hagyományos csomagolásban. A Versenyhatóság rendelkezésére álló információk alapján megállapította, hogy a folyamatos pezsgőgyártási technológiáról egyrészt az eljárást a Szovjetunióban fejlesztették ki az 1970-es években, másrészt bár a módszer Oroszországban elterjedt, ugyanakkor újabban alkalmazzák a volt Szovjetunió kivül is – például Portugáliában -. A Szozuz Szkoopv Nyestorg Külkereskedelmi Vállalat exportált Szovjetszkoje Igrisztoje elnevezéssel a felperesi pezsgő névvel megegyező nevű pezsgőt Magyarországra, amely ismertté vált. A perbeli határozat marasztalással érintett felperesi vizsgált magatartáshoz tartozóan az alperes a rendelkezésre álló tények és adatok megismerése, eljárás anyagává tétele alapján a bíróság megállapította, hogy a tényállás a vizsgált magatartáshoz tartozóan az alperesi eljárásban feltárára került, és ez a határozatban részletesen rögzítésre is került.

A bíróság ezt követően megvizsgálta azt az alperesi hivatkozást, hogy a 2015. március 5-én bírósághoz érkezett felperesi irat a Pp. 335/A §-ban írt tiltott keresetváltoztatásnak minősülő hivatkozást tartalmazott-e. Felperes ezen alperes által hivatkozott beadványában azt adta elő, hogy az alperes által feltételezett fogyasztói kör, amelyet a kommunikáció megtéveszthetett volna, nem létezett.

A bíróság álláspontja szerint a felperesi kereseti kérelem elsődleges arra irányult, hogy a terhére megállapított jogsértés megalapozatlan, ennek a megállapítása következtében pedig az alperesi határozat törvénysértő. A felperes ugyanakkor az alperes által hivatkozott beadványában ezen jogsértői jelleg újabb indokát adta a felperesi érvelést az alperesi előkészítő iratban foglaltakra alátámasztandó fejtette ki álláspontját, mely szerint az alperesi álláspont cáfolata két oldalról is megközelíthető, nevezetesen a felperesi kereskedelmi kommunikáció értékelése körében, egyrészt az alperes saját érvelése mentén, másrészt a feltételezett hatás elérésének lehetetlenségére tekintettel, amely hatás lehetetlenségéhez tartozóan emelte ki azt felperes, hogy az alperes által feltételezett fogyasztói kör, amelyet a kommunikáció megtéveszthetett volna, nem létezett. A bíróság álláspontja szerint ez a felperesi beadványában írtak nem valósították meg a Pp. 335/A §-ában írt tiltott keresetváltoztatást.

A peres felek az előadásaik során a tárgyi pezsgőgyártáshoz tartozó megállapítások kapcsán más termékekre hivatkozva is kifejtették álláspontjaikat, azonban jelen perben a bíróságnak kizárólag a Szovjetszkoje Igrisztoje pezsgőhöz tartozó felperesi kommunikációk jogsértő jellegét megállapító alperesi határozat felülvizsgálatához tartozóan kellett döntését meghoznia, így nem foglalkozott a bécsi szelet, erdélyi kürtös kalácshoz tartozó peres felek előadásával.

Az Fttv. 1. § (1) bekezdése szerint az Fttv. állapítja meg az áruhoz kapcsolódó kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően annak során és azt követően a fogyasztóval szemben alkalmazott kereskedelmi gyakorlatokra, valamint az ilyen kereskedelmi gyakorlat tekintetében alkalmazott

magatartási kódexre vonatkozó követelményeket és az azok megsértésével szembeni eljárás szabályait. A (2) bekezdés szerint az Fttv. hatálya arra a kereskedelmi gyakorlatra terjed ki, amely a Magyar Köztársaság területén valósul meg és arra is, amely a Magyarország területén bárkit fogyasztóként érint. Nem vitásan a perbeli Szovjetszkoje Igrisztoje termék Magyarország területén fellépő fogyasztókat ezen termékhez tartozó kereskedelmi kommunikáció érintette. Az Fttv. 3. § (1) bekezdése értelmében tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat, a (2) bekezdés szerint pedig tisztességtelen az a kereskedelmi gyakorlat egyrészről, amelynek alkalmazása során a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója nem az ésszerűen elvárható szintű szakismerettel, illetve nem a jóhiszeműség és tisztesség alapelveinek megfelelően elvárható gondossággal jár el, és másrészről amely érzékelhetően rontja azon fogyasztó lehetőségét az áruval kapcsolatos, a szükséges információ birtokában meghozott tájékozott döntésre, akivel kapcsolatban alkalmazzák, illetve akihez eljut, vagy aki a címzettje, és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készteti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas.

Az Fttv. 3. § (3) bekezdése alapján a (2) bekezdés értelmében tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő, vagy agresszív. E tekintetben tehát a jogszabály nem tartalmaz időkorlátot, nem tartalmaz olyan kitétel, amely mentesítené egy jogsértő kereskedelmi gyakorlat következményei alól a vállalkozást, illetve a kommunikációt folytató vállalkozást, az okból, hogy hasonló, azonos, vagy közel azonos kommunikációt ő vagy jogelődje, vagy más vállalkozás ugyanazon vagy hasonló termékkel kapcsolatosan jogsértő módon már korábban is kifejtett.

Az Fttv. 4. § (1) bekezdése értelmében a kereskedelmi gyakorlat megítélése során, az olyan fogyasztói magatartást kell alapul venni, aki ésszerűen tájékozottan az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el, figyelembe véve az adott kereskedelmi gyakorlat, illetve áru nyelvi, kulturális és szociális vonatkozásait. A kereskedelmi gyakorlat a fogyasztók egy meghatározott csoportjára irányul, az adott csoport tagjaira általános jellemző magatartást kell figyelembe venni. A (2) bekezdés értelmében ha a kereskedelmi gyakorlat csak a fogyasztóknak egy, az adott gyakorlatnak, vagy az annak alapjául szolgáló vonatkozásában korrump, hiszékenyséjük szellemi vagy fizikai fogyatkozásuk miatt különösen kiszolgáltatott, egyértelműen azonosítható csoportja magatartásának torzítására alkalmas és ez a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója által ésszerűen előrelátható, a gyakorlatot az érintett csoport tagjaira általánosan jellemző magatartás szempontjából kell értékelni. A (3) bekezdés szerint nem tekinthető a magatartás torzítására alkalmasnak a reklámban túlzó, vagy nem szó szerint értendő kijelentések bevett, a reklám természetéből adódó mértékét meg nem haladó alkalmazása.

Az Fttv. 6. § (1) bekezdés b) pontja értelmében, megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tényre figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére, így módon jelenít meg, hogy megtéveszti, vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót a törvényben írt egy vagy több tényező tekintetében és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készteti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas ezek a tényezők, az áru lényeges jellemzői, így különösen származási helye, eredete, előállításának, vagy szolgáltatásának módja és időpontja.

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
16.K.30.566/2014/13.

Az Fttv. 10. § (3) bekezdése és (5) bekezdése értelmében a Gazdasági Versenyhivatal hatásköre és illetékességébe tartozott a perbeli felperesi kommunikáció vizsgálata. A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt ugyanis ezen törvényhelyek alapján a Gazdasági Versenyhivatal jár el, ha a kereskedelmi gyakorlat a gazdasági verseny érdemi befolyásolására alkalmas, és ezen jogszabályhelyek alapján ha a címkén megjelenik e kereskedelmi gyakorlat azonos formában és tartalommal más kommunikációs eszköz útján is megvalósul, és ez utóbbi kereskedelmi gyakorlat tekintetében az eljárás a gazdasági verseny érdemi érintettsége miatt a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik, a Gazdasági Versenyhivatal bírálja el, az e kereskedelmi gyakorlat alkalmazásával a címkén elkövetett jogsértést. A gazdasági verseny érdemi érintettsége megállapítható volt, a kereskedelmi gyakorlat országos médiaszolgáltatást végző médiaszolgáltatón keresztül valósult meg, valamint országos terjesztésű, időszaki lap legalább három megyében terjesztett napi lap útján is megvalósult. Alperes hatáskörét megalapította az Fttv. 10. § (3) bekezdése.

Az Éltv. 2. §-ának (2) bekezdésének a) pontja értelmében az élelmiszer-jelölés és az alkalmazott jelölési módszer, továbbá az élelmiszerek megjelenítése (formája vagy alakja, csomagolása, bemutatásának módja, kellékei) nem tévesztheti meg a végső fogyasztót az összetétele, mennyisége, eltarthatósága, származási helye vagy eredete, illetve előállítási vagy termelési módja – tekintetében. Az Éltv. 10. §-ának (4) bekezdése szerint a (2) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell az élelmiszerekre vonatkozó reklámra.

A felperes a kereskedelmi gyakorlattal érintett fogyasztói kör tekintetében arra hivatkozott, hogy ilyen fogyasztói kör, amelyet a kommunikációja megtéveszthetett volna, nem létezett, nem megalapozott. Helytállóan állapította meg az alperes, hogy az Fttv. 4. §-ának figyelembe vétele mellett a vizsgált kereskedelmi gyakorlattal érintett fogyasztók minden 18. életévét betöltött alkoholt fogyasztó természetes személyekre kiterjedő kör volt, ebbe beletartoztak azok a személyek is, akik már korábban 1970-es években is ismerték a Szovjetszkoje Igrisztoje terméket és a reklámok hatására vásárolták ezt meg. Azt, hogy korábbi időből származó termékismeretük a Magyarországon gyártott termékről, vagy az akkori Szovjetunióból importált termékről való információjukból eredt-e, illetve az akkori kommunikáció a mai jogi szabályozás szerint jogsértőnek minősült-e, nem mentheti ki a perbeli kommunikációhoz tartozóan felperesi felelősséget. Azt nem teszik súlyosabbá, vagy enyhébb következmények ez okból nem kapcsolódhatnak hozzá.

Helytállóan hivatkozott arra alperes, hogy a kereskedelmi gyakorlat címzettjei voltak azok a fogyasztók is, akik nem ismerték korábban ezt a terméket, sem orosz importból, sem máshonnan, de mint „retro” termék az érdeklődésüket felkeltette, így a korábbi termékismeret hiányában a felperes általi kommunikációból ismerték meg azt, illetve a felperesi kommunikáció befolyásolta őket az üzleti döntésük meghozatala során. A kommunikáció fogyasztók által észlelt üzenete tekintetében az alperesi határozat azt tartalmazza, hogy már az 1970-es években kapható termék esetében is feltételezhető, hogy azt a fogyasztók egy része szovjet-orosz eredetűnek, import terméknek vélte, amely az 1970-es évek szabályozása körében kell értékelni és a perbeli felperesi kommunikáció értékelése szempontjából közömbös, hogy az 1970-es évekből kommunikáció jogsértő volt-e.

A perbeli vizsgált kommunikáció összhatása, a reklámban szereplő információk összességének ugyanakkor az üzenete az volt, hogy felperes orosz pezsgőt, azaz Oroszországból importált pezsgőt, vagy orosz alapanyagokból készülő terméket forgalmaz, arra figyelemmel, hogy a reklámokban a termék címkéjén kívül kiemelten szerepelt a termék megnevezése orosz nyelven cirill betűkkel. A reklámokban az orosz címerrel szinte mindenben megegyező ábra szerepelt, egy adott ország címerével megegyező ábra, a reklámban történő szerepeltetése helytállóan állapította meg alperes, hogy egyértelműen azt a képzetet kelti a fogyasztóban, hogy az érintett terméket népszerűsítő reklám az adott országhoz kötődik, valamint számos kereskedelmi kommunikációban közzétételre került a pezsgők címe, amely cím szó önmagában már alkalmas lehet arra, hogy a fogyasztóban orosz termékre történő asszociációt indítson el. Ezen kívül egyik kereskedelmi kommunikációban híres Moszkvában található épület szerepel, amely ezt az összhatást erősíti.

Az érintett fogyasztók magatartásának értékelése során a felperesi kommunikációhoz tartozóan a Fttv. 4. § (1) bekezdésében meghatározott ésszerűen tájékozott eljáró fogyasztóban a bíróság álláspontja szerint ezen felperesi kommunikáció összhatásában a közreadott tájékoztatókban szereplő információk összessége azt közvetítette a fogyasztók felé, hogy a termék eredeti, a termék előállításának módja egyértelműen orosz pezsgőt feltételez, ez a képzet alakul ki.

A magyar kulturális fejlődés és a fiatal korosztálynál idősebb korosztály kötelező orosz nyelvi tanulmányai alapján a fogyasztók egy jelentős része a cirill betű olvasásakor egyértelműen a pezsgőt ki tudja olvasni, ugyanakkor a fogyasztók egy jelentős köre már kötelező orosz nyelvi oktatásban nem vett részt, így a cirill betűk olvasása a betűk cirill betűként való felismerését meghaladóan nem jellemző, így a cirill betűs felirat egyértelműen orosz termék képzetet kelti a fogyasztóban. A Szovjetszkoje Igrisztoje elnevezéssel Szovjetunióból importált, Magyarországon is kapható pezsgő, felperes a honlapján maga is utal szovjet importra ezen termékhez tartozóan, így az orosz pezsgők magas minőségi megfelelése ehhez tartozóan felperesnek saját honlapján azon kommunikációja, hogy a Szovjetszkoje Igrisztoje a mai napig fogalom, az idősebbek nosztalgiával tekintenek rá, valamint hagyományos íz és minőség várható ettől a terméktől, egyértelműen azt a benyomást keltik, hogy az átlagosnál jobb minőségű orosz pezsgőt vásárol, aki ezt a terméket megvásárolja. Ugyanakkor felperes ezen pezsgő gyártásához tartozóan mindvégig előadta, hogy Izsákon készült, magyar szőlőből, ennek következtében a kommunikáció, hogy az orosz pezsgő benyomást keltik ezen termékhez tartozóan a fogyasztóban, és a fogyasztó számára nem kellően érzékelhetően derül ki, hogy ezek magyar termékek, az Fttv. alapján megtévesztőnek minősül.

Helytállóan értékelte az egyes kommunikációs eszközökben folytatott kereskedelmi gyakorlatot, így a televíziós reklámban, nyomtatott sajtó hirdetésben, kültéri kommunikációs eszközökben, rendezvényeken használt kommunikációs eszközökön, a honlapokon és a Facebook kommunikációban a felperes az Fttv. 6. § (1) bekezdés bc), valamint Éltv. szerinti kommunikációt végzett.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes határozatában irt jogsértés felperes terhére helytállóan került megállapításra és erre vonatkozó döntését az alperesi határozat részletesen indokolta, tényekkel, jogszabályhelyekkel, hivatkozással alátámasztotta. A jogsértés orosz termékként történő népszerűsítéssel megvalósult. Felperes felelőssége ezen érték kereskedelmi

kommunikációért az Fttv. 9. §-a alapján fennáll.

A Tpv. 77. § (1) bekezdés d) pontja értelmében a jogsértés megállapítása mellett az eljáró Versenytanács bíróságot szab ki az eljárás alá vonttal szemben a Tpv. 78. § (1) bekezdése alapján, a bírság összegét a Tpv. 78. § (3) bekezdésében foglaltak alapján meghatározva. A bírság mértékének meghatározásával kapcsolatban kialakult versenytanácsi gyakorlat a GVH Elnökének és a Versenytanács Elnökének 1/2007. sz. Közleménye foglalja össze. A közlemény értelmében a bírság kiszabásának az a célja, hogy a vállalkozásokat visszatartsa a tisztességtelen piaci magatartástól és elősegítse a gazdasági verseny tisztességét. E cél olyan mértékű bírsággal valósítható meg, amely a verseny jogsértést megvalósító vállalkozásnak arányos, de érezhető megterhelést jelentően anyagi hátrányt okoz és olyan összegű, amely az eljárás alá vontat és más vállalkozást hasonló magatartástól visszatart.

A Közleményben összefoglalt gyakorlat értelmében a bírság összegének kiindulópontjául szolgálhat a jogsértő tájékoztatással járó költség, vagy a jogsértéssel érintett piacon realizált időarányos árbevétel, amely mértékét a releváns súlyosító és enyhítő körülmények növelheti, illetve csökkenthetnek, ezt követően szükséges annak a mérlegelése, hogy az így kialakított bírság összegének mértéke alkalmas-e a kívánt jogkövetkezmény eléréséhez.

Ezen szempontokhoz tartozóan az alperes határozatában ezt követően az irányadó és értékelhető enyhítő, illetve súlyosító körülményekről számot adott, azt meghaladóan a felperes kizárólag az összeg eltúlzottságára figyelemmel tartotta azt jogszabálysértőnek.

A perbeli esetben a Versenytanács a bírság összegének meghatározásakor kiemelten súlyosító körülményként vette figyelembe a jogsértő gyakorlat kiterjedtségét, az eljárás során részletesen bemutatott országos terjesztésű televíziós reklámfotók, országosan megjelenő óriásplakátok következtében a fogyasztók széles körét érintette ez a kommunikáció. A jogsértő magatartás több éven keresztül fennállt, ugyanakkor figyelembe vette a Versenytanács, hogy a három éves kommunikáció minden évben főleg december hónapra koncentrált, a pezsgőfogyasztás szezonális jellegére is figyelemmel. Csekélyebb súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy felperes magatartása felróható volt, nem érte el az adott helyzetben általában elvárható magatartási mércét, nem felelt meg a társadalom értékítéletének. Ezt azért értékelte csekélyebb súlyosító körülményként, mivel felperes a fogyasztóvédelmi hatóság által 2013. április 9-én visszavont határozatának birtokában 2012. április 3. és 2013. április 9-ig abban a feltevésben lehetett, hogy olyan kereskedelmi kommunikációt folytat, amely nem sérti az Fttv. Rendelkezéseit. Kiemelten enyhítő körülményként vette figyelembe ugyanakkor, hogy felperes az előzetes álláspont tudatában megváltoztatta a reklámkampányát és feltüntette már gyártóként a felperest, és ennek fenntartására vonatkozó kötelezettségvállalási nyilatkozat tett.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy a jogsértés jogkövetkezményeként mind a bírság kiszabásának alkalmazását, mind annak összegszerűségét az alperes gondos mérlegeléssel állapította meg, a mérlegelés körülményéről határozatában számot adott, a kiszabott bírság a törvényi keretek között maradt, így a mérlegelése jogszerű volt, ennek következtében az ezzel ellentétes kereseti kérelmet a bíróság elutasította. A bíróság megállapította, hogy az alperes eljárása

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
16.K.30.566/2014/13.

során és a határozatában az anyagi és eljárási jogszabályok a kereseti kérelemmel érintett körben megtartásra kerültek, olyan súlyos eljárási szabálysértés sem történt, amely a határozat hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, ezért felperes keresetét elutasította.

A bíróság felperes keresetét elutasította és kötelezte felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban Itv.) 62 § (1) bekezdés h.) pontja alapján a bírság összege, mint pertárgyérték figyelembevételével a 42 § (1) bekezdés a) pontja szerint számított kereseti illeték megfizetésére a Pp. 78 § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazására kiadott 6/1986 (VI.26.) IM számú rendelet 13 § (2) bekezdésére figyelemmel.

A bíróság felperest az alperes részére történő perköltség megfizetésére kötelezte a Pp. 79 § (1) bekezdése alapján a 32/2003 VIII 22 IM rendelet 3 § (3) bekezdése alapján figyelembe véve a per tárgyalásának időtartalmát és a nyilatkozatok terjedelmét. A perköltséget a Pp. 78 § (1) bekezdése alapján felperes köteles alperesnek megfizetni. Külön jogszabályi rendelkezés hiányában a hivatásszerűen jogi képviselőt ellátó jogtanácsost az ügyvéd részére járó díjazással azonos összegű munkadíj illeti meg, amennyiben a képviselőt munkaviszony, illetve tagsági viszony keretében látja el. A munkadíj összegének megállapítása ebben az esetben a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. §. (1) bekezdése alapján, a 3. §. (2)-(6) bekezdéseiben foglaltak figyelembe vételével történt.

Az ítélet ellen a fellebbezés lehetőségét a Pp. 340 § (2) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2015. évi március 24. napján

dr. Kovács Mária sk.
bíró